

Rodzaj dokumentu:	Zasady oceniania rozwiązań zadań
Egzamin:	Egzamin ósmoklasisty
Przedmiot:	Matematyka
Formy arkusza:	OMAP-100-2505 (wersje arkusza X i Y)
	OMAP-200-2505
	OMAP-400-2505
	OMAP-C00-2505
	OMAP-K00-2505
	OMAU-C00-2505
Termin egzaminu:	14 maja 2025 r.
Data publikacji dokumentu:	20 czerwca 2025 r.

Zadanie 1. (0-1)

Podstawa programowa ¹	
Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
II. Wykorzystanie i tworzenie informacji.	KLASY VII i VIII
1. Odczytywanie i interpretowanie danych	V. Obliczenia procentowe. Uczeń:
przedstawionych w różnej formie oraz ich	3) oblicza, jaki procent danej liczby b stanowi
przetwarzanie.	liczba a.
	XIII. Odczytywanie danych i elementy
	statystyki opisowej. Uczeń:
	1) interpretuje dane przedstawione za pomocą
	[] diagramów słupkowych [].

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X BD Rozwiązanie – wersja Y²

AC

Zadanie 2. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Sprawność rachunkowa.	KLASY IV-VI
1. Wykonywanie nieskomplikowanych	V. Działania na ułamkach zwykłych
obliczeń w pamięci lub pisemnie oraz	i dziesiętnych. Uczeń:
wykorzystanie tych umiejętności	7) oblicza wartości wyrażeń arytmetycznych
w sytuacjach praktycznych.	[] z uwzględnieniem reguł dotyczących
	kolejności wykonywania działań [].

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X Rozwiązanie – wersja Y C

¹ Rozporządzenie Ministra Edukacji z dnia 28 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz.U. 2024, poz. 996).
² Odpowiedzi w wersji Y dotyczą wyłącznie arkusza OMAP-100-2505.

Zadanie 3. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Sprawność rachunkowa.	KLASY IV-VI
1. Wykonywanie nieskomplikowanych	II. Działania na liczbach naturalnych. Uczeń:
obliczeń w pamięci lub pisemnie oraz	15) wyznacza wynik dzielenia z resztą liczby a
wykorzystanie tych umiejętności	przez liczbę b [].
w sytuacjach praktycznych.	

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X

Rozwiązanie – wersja Y

В

Zadanie 4. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe
III. Wykorzystanie i interpretowanie	KLASY VII i VIII
reprezentacji.	XIII. Odczytywanie danych i elementy
1. Używanie prostych, dobrze znanych	statystyki opisowej. Uczeń:
obiektów matematycznych,	3) oblicza średnią arytmetyczną kilku liczb.
interpretowanie pojęć matematycznych	
i operowanie obiektami matematycznymi.	

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X
BC

Rozwiązanie – wersja Y
BD

Zadanie 5. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe
II. Wykorzystanie i tworzenie informacji.	KLASY VII i VIII
1. Odczytywanie i interpretowanie danych	VI. Równania z jedną niewiadomą. Uczeń:
przedstawionych w różnej formie oraz ich	5) przekształca proste wzory, aby wyznaczyć
przetwarzanie.	zadaną wielkość we wzorach geometrycznych
	(np. pól figur) [].

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X

Rozwiązanie – wersja Y

В

D

Zadanie 6. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe
III. Wykorzystanie i interpretowanie	KLASY VII i VIII
reprezentacji.	III. Tworzenie wyrażeń algebraicznych z jedną
2. Dobieranie modelu matematycznego	i wieloma zmiennymi. Uczeń:
do prostej sytuacji oraz budowanie go	zapisuje zależności przedstawione
w różnych kontekstach, także	w zadaniach w postaci wyrażeń
w kontekście praktycznym.	algebraicznych jednej lub kilku zmiennych.

Zasady oceniania

Α

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X

Rozwiązanie – wersja Y

Zadanie 7. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Sprawność rachunkowa.	KLASY IV-VI
1. Wykonywanie nieskomplikowanych	V. Działania na ułamkach zwykłych
obliczeń w pamięci lub pisemnie oraz	i dziesiętnych. Uczeń:
wykorzystanie tych umiejętności	7) oblicza wartości wyrażeń arytmetycznych,
w sytuacjach praktycznych.	wymagających stosowania działań
	arytmetycznych na liczbach całkowitych lub na
	liczbach zapisanych za pomocą ułamków
	zwykłych [], także wymiernych ujemnych,
	z uwzględnieniem reguł dotyczących
	kolejności wykonywania działań [].
	KLASY VII i VIII
	II. Pierwiastki. Uczeń:
	oblicza wartości pierwiastków
	kwadratowych i sześciennych z liczb, które są
	odpowiednio kwadratami lub sześcianami
	liczb wymiernych.

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X

Rozwiązanie – wersja Y

FF

FF

Zadanie 8. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
III. Wykorzystanie i interpretowanie	KLASY VII i VIII
reprezentacji.	I. Potęgi o podstawach wymiernych. Uczeń:
1. Używanie prostych, dobrze znanych	2) mnoży i dzieli potęgi o wykładnikach
obiektów matematycznych,	całkowitych dodatnich;
interpretowanie pojęć matematycznych	4) podnosi potęgę do potęgi.
i operowanie obiektami matematycznymi.	

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X

Rozwiązanie – wersja Y

D

Α

Zadanie 9. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe
III. Wykorzystanie i interpretowanie	KLASY IV-VI
reprezentacji.	XII. Obliczenia praktyczne. Uczeń:
2. Dobieranie modelu matematycznego	9) w sytuacji praktycznej oblicza: [] czas
do prostej sytuacji oraz budowanie go	przy danej drodze i prędkości oraz stosuje
w różnych kontekstach, także	jednostki prędkości km/h i m/s.
w kontekście praktycznym.	

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X

Rozwiązanie – wersja Y

В

Zadanie 10. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe
III. Wykorzystanie i interpretowanie	KLASY VII i VIII
reprezentacji.	XII. Wprowadzenie do kombinatoryki
1. Używanie prostych, dobrze znanych	i rachunku prawdopodobieństwa. Uczeń:
obiektów matematycznych,	2) przeprowadza proste doświadczenia
interpretowanie pojęć matematycznych	losowe [] analizuje je i oblicza
i operowanie obiektami matematycznymi.	prawdopodobieństwa zdarzeń
	w doświadczeniach losowych.

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X Rozwiązanie – wersja Y D D

Zadanie 11. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
II. Wykorzystanie i tworzenie informacji.	KLASY IV-VI
1. Odczytywanie i interpretowanie danych	XI. Obliczenia w geometrii. Uczeń:
przedstawionych w różnej formie oraz ich	3) oblicza pola: trójkąta [] przedstawion[ego]
przetwarzanie.	na rysunku [].
	KLASY VII i VIII
	VIII. Własności figur geometrycznych na
	płaszczyźnie. Uczeń:
	7) zna i stosuje w sytuacjach praktycznych
	twierdzenie Pitagorasa (bez twierdzenia
	odwrotnego).

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X

Rozwiązanie – wersja Y

PP

Zadanie 12. (0-1)

PP

Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
II. Wykorzystanie i tworzenie informacji.	KLASY IV-VI
1. Odczytywanie i interpretowanie danych	III. Liczby całkowite. Uczeń:
przedstawionych w różnej formie oraz ich	2) interpretuje liczby całkowite na osi liczbowej;
przetwarzanie.	5) wykonuje proste rachunki pamięciowe na
	liczbach całkowitych.

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X Rozwiązanie – wersja Y PF

Zadanie 13. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
III. Wykorzystanie i interpretowanie	KLASY IV-VI
reprezentacji.	IX. Wielokąty, koła i okręgi. Uczeń:
1. Używanie prostych, dobrze znanych	5) zna najważniejsze własności kwadratu [],
obiektów matematycznych,	rombu [], trapezu [].
interpretowanie pojęć matematycznych	XI. Obliczenia w geometrii. Uczeń:
i operowanie obiektami matematycznymi.	2) oblicza obwód wielokąta o danych
	długościach boków.

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X

Rozwiązanie – wersja Y

Α

D

Zadanie 14. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
II. Wykorzystanie i tworzenie informacji.	KLASY IV-VI
1. Odczytywanie i interpretowanie danych	IX. Wielokąty, koła i okręgi. Uczeń:
przedstawionych w różnej formie oraz ich	5) zna najważniejsze własności []
przetwarzanie.	równoległoboku [].
	KLASY VII i VIII
	X. Oś liczbowa. Układ współrzędnych na
	płaszczyźnie. Uczeń:
	2) znajduje współrzędne danych (na rysunku)
	punktów kratowych w układzie współrzędnych
	na płaszczyźnie.

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X Rozwiązanie – wersja Y С В

Zadanie 15. (0-1)

Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe
II. Wykorzystanie i tworzenie informacji.	KLASY IV-VI
1. Odczytywanie i interpretowanie danych	XI. Obliczenia w geometrii. Uczeń:
przedstawionych w różnej formie oraz ich	6) oblicza [] pole powierzchni
przetwarzanie.	prostopadłościanu przy danych długościach
	krawędzi.

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie – wersja X	Rozwiązanie – wersja Y
D	Α

ZADANIA OTWARTE

Uwagi ogólne

- Akceptowane są wszystkie odpowiedzi merytorycznie poprawne, spełniające warunki zadania.
- Za rozwiązanie zadania na danym etapie uczeń może otrzymać punkty tylko wtedy, gdy przedstawia poprawne sposoby rozwiązania na wszystkich wcześniejszych etapach.
- Jeżeli na dowolnym etapie rozwiązania zadania uczeń popełnia jeden lub więcej błędów rachunkowych (albo błąd przepisania wartości poprawnie zidentyfikowanej danej albo wartości z wcześniejszych etapów rozwiązania), ale stosuje poprawne sposoby rozwiązania i konsekwentnie doprowadza rozwiązanie zadania do końca, to ocenę rozwiązania obniża się o 1 punkt.
- Jeżeli na pewnym etapie rozwiązania zadania uczeń podaje kilka sprzecznych rozwiązań
 i nie wskazuje, które z nich należy uznać za poprawne, to może uzyskać punkty tylko za
 wcześniejsze poprawne etapy rozwiązania.
- Jeżeli na pewnym etapie rozwiązania zadania uczeń podaje kilka sprzecznych rozwiązań
 i wskazuje, które z nich należy uznać za poprawne, to zapisów w innych rozwiązaniach
 nie bierze się pod uwagę w ocenianiu.
- Jeżeli w zadaniach 16–21 uczeń podaje tylko poprawny końcowy wynik, to otrzymuje 0 punktów.
- W pracy ucznia uprawnionego do dostosowanych zasad oceniania dopuszcza się:
 - 1. lustrzane zapisywanie cyfr i liter (np. 6–9)
 - 2. gubienie liter, cyfr, nawiasów
 - 3. problemy z zapisywaniem przecinków w liczbach dziesiętnych
 - 4. błędy w zapisie działań pisemnych (dopuszczalne drobne błędy rachunkowe, wynikające np. z graficznego podobieństwa cyfr)
 - 5. luki w zapisie obliczeń obliczenia pamięciowe
 - uproszczony zapis równania i przekształcenie go w pamięci; brak opisu niewiadomych
 - 7. niekończenie wyrazów
 - 8. problemy z zapisywaniem jednostek (np. $^{\circ}$ C OC)
 - 9. błędy w przepisywaniu
 - 10. chaotyczny zapis operacji matematycznych
 - 11. mylenie indeksów górnych i dolnych (np. $x^2 x_2$, $m_2 m^2$).
- Uczeń uprawniony do korzystania z kalkulatora może otrzymać punkty za rozwiązanie zadania na danym etapie tylko wtedy, gdy przedstawi poprawne sposoby rozwiązania.
- Jeżeli uczeń uprawniony do korzystania z kalkulatora zapisze poprawny sposób rozwiązania zadania, ale w wyniku końcowym zapisze błędną wartość liczbową, to traktujemy to jako błąd rachunkowy.

Zadanie 16. (0-2)

Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
IV. Rozumowanie i argumentacja.	KLASY IV-VI
Przeprowadzanie prostego	V. Działania na ułamkach zwykłych
rozumowania, podawanie argumentów	i dziesiętnych. Uczeń:
uzasadniających poprawność	1) dodaje, odejmuje […] ułamki zwykłe
rozumowania, rozróżnianie dowodu od	o mianownikach jedno- lub dwucyfrowych,
przykładu.	a także liczby mieszane.
	IV. Ułamki zwykłe i dziesiętne. Uczeń:
	3) skraca i rozszerza ułamki zwykłe.

Zasady oceniania

2 punkty - pełne rozwiązanie

poprawny sposób uzasadnienia, że trzeci składnik sumy można przedstawić w postaci ułamka zwykłego o liczniku 1, prawidłowe obliczenia *oraz* prawidłowy wynik liczbowy $\left(\frac{1}{10}\right)$.

1 punkt

 zapisanie poprawnych wyrażeń arytmetycznych prowadzących do obliczenia trzeciego składnika sumy, np.

$$\frac{7}{15} - \left(\frac{1}{5} + \frac{1}{6}\right)$$

LUB

• zapisanie poprawnego równania z jedną niewiadomą prowadzącego do obliczenia trzeciego składnika sumy, np.

$$\frac{1}{5} + \frac{1}{6} + x = \frac{7}{15},$$

LUB

• zapisanie równości

$$\frac{1}{5} + \frac{1}{6} + \frac{3}{30} = \frac{7}{15}$$
 albo $\frac{1}{5} + \frac{1}{6} + \frac{1}{10} = \frac{7}{15}$ bez uzasadnienia (obliczeń).

0 punktów

rozwiązanie błędne albo brak rozwiązania.

Przykładowe rozwiązania ocenione na 2 punkty

I sposób

Obliczymy trzeci składnik sumy:

$$\frac{7}{15} - \left(\frac{1}{5} + \frac{1}{6}\right) = \frac{14}{30} - \frac{11}{30} = \frac{3}{30} = \frac{1}{10}$$

Trzeci składnik sumy można przedstawić w postaci ułamka $\frac{1}{10}$, który spełnia warunki zadania.

II sposób

Zapiszemy i rozwiążemy równanie:

$$\frac{1}{5} + \frac{1}{6} + x = \frac{7}{15}$$

$$\frac{11}{30} + x = \frac{14}{30}$$

$$x = \frac{3}{30}$$

$$x = \frac{1}{10}$$

Trzeci składnik sumy można przedstawić w postaci ułamka $\frac{1}{10}$, który spełnia warunki zadania.

Zadanie 17. (0-3)

Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe
III. Wykorzystanie i interpretowanie	KLASY VII i VIII
reprezentacji.	VI. Równania z jedną niewiadomą. Uczeń:
2. Dobieranie modelu matematycznego	4) rozwiązuje zadania tekstowe za pomocą
do prostej sytuacji oraz budowanie go	równań pierwszego stopnia z jedną
w różnych kontekstach, także	niewiadomą [].
w kontekście praktycznym.	

Zasady oceniania

3 punkty - pełne rozwiązanie

- poprawny sposób obliczenia liczby plakatów Basi, Marka i Andrzeja, prawidłowe obliczenia oraz prawidłowe wyniki liczbowe (Basia: 42, Marek: 14, Andrzej: 70)
 LUB
- zastosowanie metody prób i błędów sprawdzenie wszystkich warunków zadania dla
 co najmniej dwóch różnych zestawów trzech liczb, wśród których jest prawidłowy zestaw
 liczb plakatów (42, 14, 70), prawidłowe obliczenia oraz wskazanie spośród nich
 rozwiązania (Basia: 42, Marek: 14, Andrzej: 70),
 LUB
- przedstawienie w sposób graficzny poprawnych zależności między liczbą plakatów Basi,
 Marka i Andrzeja oraz między łączną liczbą plakatów Marka i Andrzeja a liczbą plakatów
 Basi oraz prawidłowy wynik liczbowy (Basia: 42, Marek: 14, Andrzej: 70).

2 punkty

 zapisanie poprawnego równania z jedną niewiadomą prowadzącego do obliczenia liczby plakatów Basi lub Marka, lub Andrzeja, np.

$$b + 28 + \frac{b}{3} = 2b$$
 (lub zapisy równoważne)

 przedstawienie w sposób graficzny poprawnych zależności między liczbą plakatów Basi, Marka i Andrzeja oraz poprawnych zależności między łączną liczbą plakatów Marka i Andrzeja a liczbą plakatów Basi.

1 punkt

 zapisanie poprawnych wyrażeń algebraicznych tej samej zmiennej, opisujących liczbę plakatów Basi, Marka i Andrzeja zgodnie z warunkami zadania, np.

b – liczba plakatów Basi

oraz

b + 28 – liczba plakatów Andrzeja

oraz

 $\frac{b}{3}$ – liczba plakatów Marka (lub zapisy równoważne)

LUB

- zastosowanie metody prób i błędów sprawdzenie wszystkich warunków zadania dla co najmniej dwóch różnych zestawów trzech liczb plakatów (Basi, Marka i Andrzeja), wśród których nie ma prawidłowego zestawu liczb plakatów (42, 14, 70), LUB
- przedstawienie w sposób graficzny poprawnych zależności między liczbą plakatów Basi, Marka i Andrzeja.

0 punktów

rozwiązanie błędne albo brak rozwiązania.

Uwagi

- 1. Jeżeli uczeń sprawdza wszystkie warunki zadania tylko dla jednego zestawu trzech liczb plakatów (Basia: 42, Marek: 14, Andrzej: 70) *oraz*
 - a) nie popełnia błędów rachunkowych, to otrzymuje 1 punkt.
 - b) popełnia błędy rachunkowe, to otrzymuje 0 punktów.
- 2. Jeżeli uczeń w całym rozwiązaniu zadania posługuje się wyłącznie przybliżeniami ułamków zwykłych, to za rozwiązanie zadania otrzymuje 0 punktów.
- Jeżeli uczeń zapisuje poprawne wyrażenia algebraiczne tej samej zmiennej opisujące liczbę plakatów, ale zamienia ze sobą imiona przyjaciół, doprowadza rozwiązanie zadania do końca
 - a) bez błędów rachunkowych, to otrzymuje 2 punkty.
 - b) z błędami rachunkowymi, to otrzymuje 1 punkt.

Przykładowe rozwiązania ocenione na 3 punkty

I sposób

b − liczba plakatów Basi

b + 28 – liczba plakatów Andrzeja

 $\frac{b}{3}$ – liczba plakatów Marka

Zapiszemy równanie wynikające z warunków zadania i obliczymy liczbę plakatów Basi:

$$b + 28 + \frac{b}{3} = 2b$$

$$\frac{2}{3}b = 28$$

$$b = 42$$

Obliczymy liczbę plakatów Marka:

$$\frac{b}{3} = \frac{42}{3} = 14$$

Obliczymy liczbę plakatów Andrzeja:

$$b + 28 = 42 + 28 = 70$$

Odpowiedź: Basia ma 42 plakaty, Marek ma 14 plakatów, Andrzej ma 70 plakatów.

II sposób

a – liczba plakatów Andrzeja

a-28 – liczba plakatów Basi

$$\frac{a-28}{3}$$
 – liczba plakatów Marka

Zapiszemy równanie i obliczymy liczbę plakatów Andrzeja:

$$a + \frac{a - 28}{3} = 2(a - 28)$$

$$3a + a - 28 = 6a - 168$$

$$a = 70$$

Obliczymy liczbę plakatów Basi, a następnie obliczymy liczbę plakatów Marka:

$$a - 28 = 70 - 28 = 42$$

$$\frac{a-28}{3} = \frac{70-28}{3} = 14$$

Odpowiedź: Basia ma 42 plakaty, Marek ma 14 plakatów, Andrzej ma 70 plakatów.

III sposób

m – liczba plakatów Marka

3m – liczba plakatów Basi

3m + 28 – liczba plakatów Andrzeja

Zapiszemy równanie i obliczymy liczbę plakatów Marka, a następnie liczbę plakatów Basi i Andrzeja:

$$3m + 28 + m = 6m$$

$$2m = 28$$

$$m = 14$$

$$3m = 42$$

$$3m + 28 = 42 + 28 = 70$$

Odpowiedź: Basia ma 42 plakaty, Marek ma 14 plakatów, Andrzej ma 70 plakatów.

IV sposób Metoda prób i błędów.

Liczba plakatów					
Basia	Andrzej o 28 więcej niż Basia	Marek 3 razy mniej niż Basia	Marek i Andrzej łącznie	2 razy więcej niż Basia	Sprawdzenie
30	58	10	68	60	68 ≠ 60
36	64	12	76	72	76 ≠ 72
48	76	16	92	96	92 ≠ 96
42	70	14	84	84	84 = 84

Odpowiedź: Basia ma 42 plakaty, Marek ma 14 plakatów, Andrzej ma 70 plakatów.

28

V sposób

Sposób graficzny:

Marek ma 1 część: ⊢

Basia ma 3 części: ----

Andrzej ma o 28 plakatów więcej od Basi: +

28

Andrzej i Marek mają łącznie 2 razy więcej plakatów od Basi:

Stąd wynika, że 28 plakatów stanowią 2 części, czyli 1 część stanowi 14 plakatów.

Zatem Basia ma 42 plakaty, Marek ma 14 plakatów, Andrzej ma 70 plakatów.

Zadanie 18. (0-2)

Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
III. Wykorzystanie i interpretowanie	KLASY IV-VI
reprezentacji.	VIII. Kąty. Uczeń:
1. Używanie prostych, dobrze znanych	6) rozpoznaje kąty wierzchołkowe i przyległe
obiektów matematycznych,	oraz korzysta z ich własności.
interpretowanie pojęć matematycznych	IX. Wielokąty, koła i okręgi. Uczeń:
i operowanie obiektami matematycznymi.	3) stosuje twierdzenie o sumie kątów
	wewnętrznych trójkąta;
	5) zna najważniejsze własności []
	równoległoboku i trapezu [].
	KLASY VII i VIII
	VIII. Własności figur geometrycznych na
	płaszczyźnie. Uczeń:
	3) korzysta z własności prostych
	równoległych, w szczególności stosuje
	równość kątów odpowiadających
	i naprzemianległych.

Zasady oceniania

2 punkty – pełne rozwiązanie

poprawny sposób obliczenia miar trzech kątów trapezu ABCD oraz zapisanie prawidłowych wartości liczbowych ($| \angle DAB | = 75^{\circ}$, $| \angle BCD | = 132^{\circ}$, $| \angle CDA | = 105^{\circ}$).

1 punkt

- poprawny sposób obliczenia miar dwóch kątów trapezu ABCD LUB
- ustalenie miar dwóch kątów trapezu *ABCD* bez podania sposobu ich obliczenia, np. zapisanie na rysunku.

0 punktów

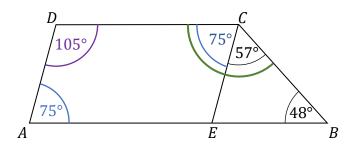
rozwiązanie błędne albo brak rozwiązania.

Przykładowe rozwiązania ocenione na 2 punkty

I sposób

Obliczymy miarę kąta wewnętrznego BCD trapezu ABCD. Wykorzystamy własność, że suma miar kątów wewnętrznych przy jednym ramieniu trapezu jest równa 180° .

$$180^{\circ} - 48^{\circ} = 132^{\circ}$$

Obliczymy miarę kąta wewnętrznego *ECD* równoległoboku *AECD*:

$$132^{\circ} - 57^{\circ} = 75^{\circ}$$

Kąt wewnętrzny DAE (DAB) ma także miarę równą 75°.

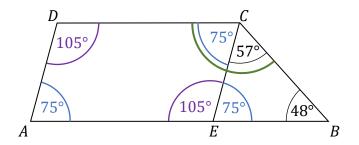
Obliczymy miarę kąta wewnętrznego CDA trapezu ABCD:

$$180^{\circ} - 75^{\circ} = 105^{\circ}$$

Odpowiedź: Kąty trapezu *ABCD* mają miary:

$$| \angle DAB | = 75^{\circ}, | \angle BCD | = 132^{\circ}, | \angle CDA | = 105^{\circ}.$$

II sposób

Suma miar katów wewnętrznych trójkata jest równa 180°, zatem:

$$|\angle CEB| = 180^{\circ} - 48^{\circ} - 57^{\circ} = 75^{\circ}$$

Skoro

$$| \angle CEB | + | \angle AEC | = 180^{\circ}$$
, to $| \angle AEC | = 180^{\circ} - 75^{\circ} = 105^{\circ}$

Kąty AEC i CDA są równe, więc $| \not \perp CDA | = 105^{\circ}$.

Skoro

$$|\angle CDA| + |\angle DAE| = 180^{\circ}$$
, to $|\angle DAE| = 180^{\circ} - 105^{\circ} = 75^{\circ}$.

Kąty
$$DAE$$
 i ECD są równe, więc $| \angle BCD | = 75^{\circ} + 57^{\circ} = 132^{\circ}$.

Odpowiedź: Kąty trapezu ABCD mają miary:

$$| \angle DAB | = 75^{\circ}, | \angle BCD | = 132^{\circ}, | \angle CDA | = 105^{\circ}.$$

III sposób

Suma miar kątów wewnętrznych trójkąta jest równa 180°, zatem:

$$| \angle CEB | = 180^{\circ} - 48^{\circ} - 57^{\circ} = 75^{\circ}$$

Katy CEB i ECD są naprzemianległe, zatem:

$$|\angle CEB| = |\angle ECD| = 75^{\circ}$$

Ponadto:

kąty ECD i DAE (DAB) są równe, więc

$$|\angle ECD| = |\angle DAE| = 75^{\circ}$$

Obliczymy miarę kąta BCD:

$$| \angle BCD | = 57^{\circ} + 75^{\circ} = 132^{\circ}$$

Skoro

$$| \angle AEC | + | \angle ECD | = 180^{\circ}$$
, to $| \angle AEC | = 180^{\circ} - 75^{\circ} = 105^{\circ}$.

Kąty AEC i CDA są równe, więc

$$| \angle CDA | = 105^{\circ}$$

Odpowiedź: Kąty trapezu ABCD mają miary:

$$| \angle DAB | = 75^{\circ}, | \angle BCD | = 132^{\circ}, | \angle CDA | = 105^{\circ}.$$

Zadanie 19. (0-2)

Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
III. Wykorzystanie i interpretowanie	KLASY IV-VI
reprezentacji.	XI. Obliczenia w geometrii. Uczeń:
2. Dobieranie modelu matematycznego	3) oblicza pola: [] kwadratu, prostokąta, []
do prostej sytuacji oraz budowanie go	w sytuacjach praktycznych [].
w różnych kontekstach, także	XII. Obliczenia praktyczne. Uczeń:
w kontekście praktycznym.	8) oblicza rzeczywistą długość odcinka, gdy
	dana jest jego długość w skali oraz długość
	odcinka w skali, gdy dana jest jego
	rzeczywista długość.

Zasady oceniania

2 punkty – pełne rozwiązanie

- poprawny sposób obliczenia, ile razy pole dużej tablicy jest większe od pola małej tablicy, prawidłowe obliczenia oraz prawidłowy wynik liczbowy (6 razy)
 LUB
- ustalenie poprawnych zależności między długościami boków prostokąta a długością boku kwadratu *oraz* ustalenie (na podstawie odpowiednio zwymiarowanych względem siebie figur na rysunku lub na podstawie prawidłowego działania arytmetycznego), że pole dużej tablicy jest 6 razy większe od pola małej tablicy.

1 punkt

- poprawny sposób obliczenia długości boku małej kwadratowej tablicy w rzeczywistości oraz poprawny sposób obliczenia pola dużej prostokątnej tablicy w rzeczywistości LUB
- poprawny sposób obliczenia długości boku małej kwadratowej tablicy w rzeczywistości oraz poprawny sposób obliczenia pola małej kwadratowej tablicy w rzeczywistości, LUB
- poprawny sposób obliczenia długości boków dużej prostokątnej tablicy na rysunku w skali 1:20 oraz poprawny sposób obliczenia pola małej kwadratowej tablicy narysowanej w skali 1:20, LUB
- poprawny sposób obliczenia długości boków dużej prostokątnej tablicy na rysunku w skali 1:20 oraz poprawny sposób obliczenia pola dużej prostokątnej tablicy narysowanej w skali 1:20,
 LUB
- poprawny sposób ustalenia zależności między długościami boków prostokąta a długością boku kwadratu, np. zapisanie:

• narysowanie odpowiednio zwymiarowanych względem siebie figur: kwadratu oraz prostokąta, którego długość krótszego boku stanowi 1,5 długości boku kwadratu, a długość drugiego boku prostokąta jest 4 razy większa od długości boku kwadratu.

0 punktów

rozwiązanie błędne albo brak rozwiązania.

<u>Uwagi</u>

- 1. Nie ocenia się stosowania jednostki.
- 2. Jeżeli uczeń poprawnie obliczy pola obu tablic w wymiarach rzeczywistych albo w skali 1: 20, a następnie proporcjonalnie zmniejszy lub zwiększy te pola *oraz* obliczy ich iloraz bez błędów rachunkowych, to otrzymuje 2 punkty.

Przykładowe rozwiązania ocenione na 2 punkty

l sposób

Obliczymy długość boku małej kwadratowej tablicy w rzeczywistości:

$$3 \text{ cm} \cdot 20 = 60 \text{ cm}$$

Obliczymy pole małej kwadratowej tablicy w rzeczywistości:

$$P_{male i tablicy} = 60 \text{ cm} \cdot 60 \text{ cm} = 3 600 \text{ cm}^2$$

Obliczymy pole dużej prostokątnej tablicy w rzeczywistości:

$$P_{dużej\ tablicy} = 240\ \text{cm} \cdot 90\ \text{cm} = 21\ 600\ \text{cm}^2$$

Obliczymy, ile razy pole dużej prostokątnej tablicy jest większe od pola małej kwadratowej tablicy:

$$\frac{P_{du\dot{z}ej\ tablicy}}{P_{makei\ tablicy}} = \frac{21\ 600\ \text{cm}^2}{3\ 600\ \text{cm}^2} = 6$$

Odpowiedź: Pole dużej tablicy jest 6 razy większe od pola małej tablicy.

II sposób

Obliczymy długości boków dużej prostokatnej tablicy na rysunku w skali 1:20:

$$240 \text{ cm} : 20 = 12 \text{ cm}$$

 $90 \text{ cm} : 20 = 4.5 \text{ cm}$

Obliczymy pole dużej prostokątnej tablicy na rysunku w skali 1:20:

$$P_{rysunku\ du\dot{z}ej\ tablicy} = 12\ \mathrm{cm}\cdot 4,5\ \mathrm{cm} = 54\ \mathrm{cm}^2$$

Obliczymy pole małej kwadratowej tablicy na rysunku w skali 1:20:

$$P_{rysunku \ malej \ tablicy} = 3 \ \text{cm} \cdot 3 \ \text{cm} = 9 \ \text{cm}^2$$

Obliczymy, ile razy pole dużej prostokątnej tablicy jest większe od pola małej kwadratowej tablicy:

$$\frac{P_{du\dot{z}ej\;tablicy}}{P_{ma\dot{e}j\;tablicy}} = \frac{P_{rysunku\;du\dot{z}ej\;tablicy}}{P_{rysunku\;ma\dot{e}j\;tablicy}} = \frac{54\;\text{cm}^2}{9\;\text{cm}^2} = 6$$

Odpowiedź: Pole dużej tablicy jest 6 razy większe od pola małej tablicy.

III sposób

Obliczymy długość boku małej kwadratowej tablicy w rzeczywistości:

$$3 \text{ cm} \cdot 20 = 60 \text{ cm}$$

Obliczymy stosunek długości boków prostokątnej tablicy do długości boku kwadratowej tablicy:

$$240 \text{ cm} : 60 \text{ cm} = 4$$

$$90 \text{ cm} : 60 \text{ cm} = 1,5$$

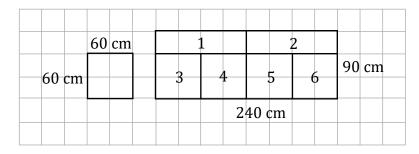
Obliczymy, ile razy pole dużej prostokątnej tablicy jest większe od pola małej kwadratowej tablicy:

$$4 \cdot 1,5 = 6$$

Odpowiedź: Pole dużej tablicy jest 6 razy większe od pola małej tablicy.

IV sposób

Sposób graficzny:

Odpowiedź: Pole dużej tablicy jest 6 razy większe od pola małej tablicy.

Zadanie 20. (0-3)

Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
IV. Rozumowanie i argumentacja.	KLASY IV-VI
3. Stosowanie strategii wynikającej	XI. Obliczenia w geometrii. Uczeń:
z treści zadania, tworzenie strategii	3) oblicza pola: trójkąta, kwadratu, []
rozwiązania problemu, również	w sytuacjach praktycznych [];
w rozwiązaniach wieloetapowych oraz	5) oblicza pola wielokątów metodą podziału na
w takich, które wymagają umiejętności	mniejsze wielokąty lub uzupełniania do
łączenia wiedzy z różnych działów	większych wielokątów [].
matematyki.	IV. Ułamki zwykłe i dziesiętne. Uczeń:
	1) opisuje część danej całości za pomocą
	ułamka.

Zasady oceniania

3 punkty - pełne rozwiązanie

poprawny sposób obliczenia pola czworokąta AECF, prawidłowe obliczenia **oraz** prawidłowy wynik liczbowy zgodny z zastosowaną jednostką ($105~\rm cm^2$).

2 punkty

poprawny sposób obliczenia pola czworokąta AECF, np. zapisanie

$$P_{AECF} = 15^2 - \frac{[2 \cdot (15:5)] \cdot 15}{2} - \frac{[2 \cdot (15:3)] \cdot 15}{2}$$
 albo

$$P_{AECF} = \frac{[3 \cdot (15 : 5)] \cdot 15}{2} + \frac{(15 : 3) \cdot 15}{2},$$

albo

$$P_{AECF} = \frac{(15+15:3)\cdot 15}{2} - \frac{[2\cdot (15:5)]\cdot 15}{2}$$

LUB

 poprawny sposób obliczenia, jaką częścią pola kwadratu ABCD jest pole czworokąta AECF.

1 punkt

• poprawny sposób obliczenia pola jednego z trójkątów ABE, ADF, AEC, ACF, np.

$$P_{ABE} = \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot 2 \cdot (15:5) \quad \text{lub} \quad P_{ADF} = \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot 2 \cdot (15:3) \quad \text{lub}$$

$$P_{AEC} = \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot 3 \cdot (15:5) \quad \text{lub} \quad P_{ACF} = \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot (15:3)$$

LUB

• poprawny sposób obliczenia pola jednego z trapezów ABCF, AECD, np. zapisanie

$$P_{ABCF} = \frac{1}{2} \cdot [15 + (15:3)] \cdot 15$$
 lub $P_{AECD} = \frac{1}{2} \cdot [15 + (3 \cdot (15:5))] \cdot 15$, LUB

 poprawny sposób wyznaczenia, jaką częścią pola kwadratu ABCD jest pole jednego z trójkątów ABE, ADF, AEC, ACF, LUB

• zapisanie, że pole czworokąta AECF jest różnicą pola kwadratu ABCD i sumy pól trójkątów ABE i ADF z uwzględnieniem długości boku kwadratu, np.

$$P_{AECF} = 15^2 - \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot |BE| - \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot |DF|$$
 (lub zapisy równoważne),

zapisanie, że pole czworokąta AECF jest różnicą pola trapezu ABCF i pola trójkąta ABE z uwzględnieniem długości boku kwadratu, np.

$$P_{AECF} = \frac{1}{2} \cdot (15 + |FC|) \cdot 15 - \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot |BE| \quad \text{(lub zapisy równoważne)}, \\ LUB$$

zapisanie, że pole czworokąta AECF jest sumą pola trójkąta AEC i pola trójkąta ACF
 z uwzględnieniem długości boku kwadratu, np.

$$P_{AECF} = \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot |EC| + \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot |CF|$$
 (lub zapisy równoważne).

0 punktów

rozwiązanie błędne albo brak rozwiązania.

<u>Uwagi</u>

- Brak jednostki lub zapisanie niewłaściwej jednostki w wyniku końcowym traktuje się jako błąd rachunkowy.
- 2. Nie akceptuje się rozwiązań zadania opartych na pomiarze, np. linijką.

Przykładowe rozwiązania ocenione na 3 punkty

I sposób

Obliczymy pole trójkąta ABE:

$$|AB| = 15 \text{ (cm)}$$

 $|BE| = 2 \cdot (15 : 5) = 6 \text{ (cm)}$
 $P_{ABE} = \frac{1}{2} \cdot |AB| \cdot |BE|$
 $P_{ABE} = \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot 6 = 45 \text{ (cm}^2)$

Obliczymy pole trójkąta ADF:

$$|AD| = 15 \text{ (cm)}$$

 $|DF| = 2 \cdot (15 : 3) = 10 \text{ (cm)}$
 $P_{ADF} = \frac{1}{2} \cdot |AD| \cdot |DF|$
 $P_{ADF} = \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot 10 = 75 \text{ (cm}^2)$

Zauważymy, że pole czworokąta AECF jest różnicą pola kwadratu ABCD i pól trójkątów ABE i ADF:

$$P_{AECF} = P_{ABCD} - P_{ABE} - P_{ADF}$$

 $P_{AECF} = 225 - 45 - 75 = 105 \text{ (cm}^2\text{)}$

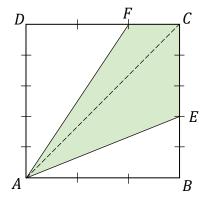
Odpowiedź: Pole czworokąta AECF jest równe 105 cm².

II sposób

Obliczymy pole trójkąta AEC:

$$|AB| = 15 \text{ (cm)}$$

 $|EC| = 3 \cdot (15 : 5) = 9 \text{ (cm)}$
 $P_{AEC} = \frac{1}{2} \cdot |EC| \cdot |AB|$
 $P_{AEC} = \frac{1}{2} \cdot 9 \cdot 15 = 67,5 \text{ (cm}^2)$

Obliczymy pole trójkąta ACF:

$$|AD| = 15 \text{ (cm)}$$

 $|CF| = 15 : 3 = 5 \text{ (cm)}$
 $P_{ACF} = \frac{1}{2} \cdot |CF| \cdot |AD|$
 $P_{ACF} = \frac{1}{2} \cdot 5 \cdot 15 = 37,5 \text{ (cm}^2)$

Pole czworokąta AECF jest sumą pól trójkątów AEC i ACF.

Obliczymy pole czworokąta AECF:

$$P_{AECF} = P_{AEC} + P_{ACF}$$

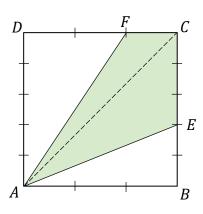
 $P_{AECF} = 67.5 + 37.5 = 105 \text{ (cm}^2\text{)}$

Odpowiedź: Pole czworokąta AECF jest równe 105 cm².

III sposób

Obliczymy, jaką część pola kwadratu ABCD stanowią pola trójkątów AEC i ACF. Wykorzystamy fakt, że stosunek pól trójkątów o tych samych wysokościach jest równy stosunkowi długości ich podstaw:

$$P_{AEC} = \frac{3}{5} \cdot P_{ABC} = \frac{3}{5} \cdot \frac{1}{2} P_{ABCD} = \frac{3}{10} P_{ABCD}$$
$$P_{ACF} = \frac{1}{3} \cdot P_{ACD} = \frac{1}{3} \cdot \frac{1}{2} P_{ABCD} = \frac{1}{6} P_{ABCD}$$

Obliczymy pole czworokąta AECF:

$$P_{AECF} = P_{AEC} + P_{ACF}$$

$$P_{AECF} = \frac{3}{10} P_{ABCD} + \frac{1}{6} P_{ABCD}$$

$$P_{AECF} = \frac{7}{15} P_{ABCD} = \frac{7}{15} \cdot 225 = 105 \text{ (cm}^2\text{)}$$

Odpowiedź: Pole czworokąta AECF jest równe 105 cm².

IV sposób

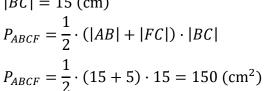
Obliczymy długość podstawy FC trapezu ABCF:

$$|FC| = 15 : 3 = 5 \text{ (cm)}$$

Obliczymy pole trapezu ABCF:

$$|AB| = 15 \text{ (cm)}$$

 $|BC| = 15 \text{ (cm)}$
 $P_{ABCF} = \frac{1}{2} \cdot (|AB| + |FC|) \cdot |BC|$

Obliczymy pole trójkąta ABE:

$$|AB| = 15 \text{ (cm)}$$

 $|BE| = 2 \cdot (15 : 5) = 6 \text{ (cm)}$
 $P_{ABE} = \frac{1}{2} \cdot |AB| \cdot |BE|$
 $P_{ABE} = \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot 6 = 45 \text{ (cm}^2)$

Zauważymy, że pole czworokąta AECF jest różnicą pola trapezu ABCF i pola trójkąta prostokatnego ABE:

$$P_{AECF} = P_{ABCF} - P_{ABE}$$

 $P_{AECF} = 150 - 45 = 105 \text{ (cm}^2\text{)}$

Odpowiedź: Pole czworokąta AECF jest równe 105 cm².

V sposób

Obliczymy, jaką część pola kwadratu ABCD stanową pola trójkątów ABE i ADF. Wykorzystamy fakt, że stosunek pól trójkątów o tych samych wysokościach jest równy stosunkowi długości ich podstaw:

$$P_{ABE} = \frac{2}{5} \cdot P_{ABC} = \frac{2}{5} \cdot \frac{1}{2} P_{ABCD} = \frac{1}{5} P_{ABCD}$$

$$P_{ADF} = \frac{2}{3} \cdot P_{ACD} = \frac{2}{3} \cdot \frac{1}{2} P_{ABCD} = \frac{1}{3} P_{ABCD}$$

Zauważymy, że pole czworokąta AECF jest różnicą pola kwadratu ABCD oraz pól trójkatów ABE i ADF:

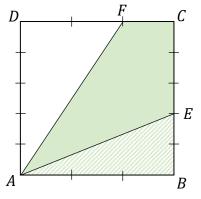
$$P_{AECF} = P_{ABCD} - P_{ABE} - P_{ADF}$$

Obliczymy pole czworokąta AECF:

$$P_{AECF} = P_{ABCD} - \frac{1}{5} P_{ABCD} - \frac{1}{3} P_{ABCD}$$

$$P_{AECF} = \frac{7}{15} P_{ABCD} = \frac{7}{15} \cdot 225 = 105 \text{ (cm}^2\text{)}$$

Odpowiedź: Pole czworokata AECF jest równe 105 cm².

Zadanie 21. (0-3)

Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe
IV. Rozumowanie i argumentacja.	KLASY VII i VIII
3. Stosowanie strategii wynikającej	VIII. Własności figur geometrycznych na
z treści zadania, tworzenie strategii	płaszczyźnie. Uczeń:
rozwiązania problemu, również	7) zna i stosuje w sytuacjach praktycznych
w rozwiązaniach wieloetapowych oraz	twierdzenie Pitagorasa (bez twierdzenia
w takich, które wymagają umiejętności	odwrotnego).
łączenia wiedzy z różnych działów	IX. Wielokąty. Uczeń:
matematyki.	2) stosuje wzory na pole trójkąta [], a także
	do wyznaczania długości odcinków [].
	XI. Geometria przestrzenna. Uczeń:
	1) rozpoznaje [] ostrosłupy [] prawidłowe.

Zasady oceniania

3 punkty - pełne rozwiązanie

poprawny sposób obliczenia sumy długości wszystkich krawędzi ostrosłupa, prawidłowe obliczenia *oraz* prawidłowy wynik liczbowy zgodny z zastosowaną jednostką długości (132 cm).

2 punkty

 poprawny sposób obliczenia długości krawędzi podstawy oraz poprawny sposób obliczenia długości krawędzi bocznej ostrosłupa, czyli poprawne zastosowanie twierdzenia Pitagorasa, np. zapisanie

$$108:\left(\frac{1}{2}\cdot 12\right)$$
 oraz $12^2+\left[\frac{1}{2}\cdot 108:\left(\frac{1}{2}\cdot 12\right)\right]^2=c^2$ gdzie c jest długością krawędzi bocznej ostrosłupa (lub zapisy równoważne) LUB

 poprawny sposób obliczenia długości krawędzi podstawy oraz prawidłowy wynik liczbowy (18 cm) oraz ustalenie (np. zapisanie na rysunku) długości krawędzi bocznej ostrosłupa bez przedstawienia sposobu jej obliczenia (15 cm), np. zapisanie

$$108 : \left(\frac{1}{2} \cdot 12\right) = 18$$
 oraz $c = 15$

gdzie c jest długością krawędzi bocznej ostrosłupa (lub zapisy równoważne).

1 punkt

 poprawny sposób obliczenia długości krawędzi podstawy ostrosłupa, tzn. zapisanie równania z jedną niewiadomą lub wyrażeń arytmetycznych z wykorzystaniem wzoru na pole trójkąta z uwzględnieniem wszystkich danych liczbowych (pola powierzchni jednej ściany bocznej i wysokości ściany bocznej), np.

$$108=rac{1}{2}\cdot a\cdot 12$$
 gdzie a jest długością krawędzi podstawy ostrosłupa albo
$$108:\left(rac{1}{2}\cdot 12
ight)$$

LUB

 zastosowanie twierdzenia Pitagorasa do wyznaczenia długości krawędzi bocznej ostrosłupa, czyli zapisanie zgodnie z przyjętymi oznaczeniami poprawnej zależności między wysokością ściany bocznej a połową długości krawędzi podstawy ostrosłupa oraz długością krawędzi bocznej ostrosłupa, np.

$$12^2 + \left(\frac{1}{2}a\right)^2 = c^2$$

gdzie: a jest długością poprawnie zidentyfikowanej krawędzi podstawy oraz c jest długością poprawnie zidentyfikowanej krawędzi bocznej ostrosłupa (lub zapisy równoważne).

0 punktów

rozwiązanie błędne albo brak rozwiązania.

Uwaqi

- 1. Nie ocenia się stosowania jednostki.
- 2. Jeżeli uczeń ustala długość krawędzi podstawy (18 cm) i długość krawędzi bocznej (15 cm), np. zapisuje na rysunku bez przedstawienia sposobów ich obliczenia oraz przedstawia poprawny sposób obliczenia sumy długości wszystkich krawędzi ostrosłupa oraz doprowadza rozwiązanie zadania do końca bez błędów rachunkowych, to otrzymuje 2 punkty.

Przykładowe rozwiązanie ocenione na 3 punkty

Oznaczymy na rysunku długość krawędzi podstawy ostrosłupa jako a oraz długość krawędzi bocznej jako c.

Obliczymy długość krawędzi podstawy ostrosłupa:

$$P = \frac{1}{2} \cdot a \cdot 12$$

$$108 = a \cdot 6$$

$$a = 18 \text{ (cm)}$$

Obliczymy długość krawędzi bocznej ostrosłupa z twierdzenia Pitagorasa:

$$c^{2} = 12^{2} + \left(\frac{a}{2}\right)^{2}$$

$$c^{2} = 12^{2} + 9^{2}$$

$$c^{2} = 225$$

$$c = \sqrt{225}$$

$$c = 15$$

Obliczymy sumę długości wszystkich krawędzi ostrosłupa:

$$4 \cdot a + 4 \cdot c = 4 \cdot 18 + 4 \cdot 15 = 132$$
 (cm)

Odpowiedź: Suma długości wszystkich krawędzi ostrosłupa jest równa 132 cm.